

punkt. Naar jeg udtaler dette, skulde jeg tillige være villig til at optage en Debat paa dette Grundlag, saasnart jeg var tilstrækkelig forberedt derpaa, hvortil kræves en fornyet Gjennemlæsning af Betænkningen. — Saa kommer den anden Side af Sagen, der er af største Vigtighed: den statistiske Bearbejdelse, de statistiske Oplysninger. Jeg skal tillade mig at anvise en Vej, ad hvilken jeg tror, at der uden stor Vanskelighed vil kunne erhverves et værdifuldt statistisk Materiale med Hensyn til dette Spørgsmaal. Man læser af og til i de forskellige Provindsaaviser — og jeg har forsøgt at samle dette — Notiser om, hvorledes det er gaaet med Fiskeriet snart paa et og snart paa et andet Sted, hvor disse Provindsaaviser have deres nærmeste Læsefreds. Naar man sammenholder disse Notiser, saa vil man faae en efter min Opfattelse meget værdifuld Oplysning om Fiskeriets Gang i saa mange Aar, som man overhovedet paa denne Maade kan komme til Kundskab om. Man ser deraf f. Ex. hvorledes Fiskeriet i den og den Periode er gaaet ved Korsør, Nyborg, Middelfart, Horsens og flere andre Steder. Jeg har forsøgt at samle disse Oplysninger, endstjøndt det kun er lykkedes i et mindre Omfang, og man ser deraf, at mange Gange har Fiskeriet været godt paa eet Sted, medens man paa et andet Sted aldeles har savnet Fisk, og man faar deraf næsten uvilkaarlig det Indtryk, at der finder en Vandring Sted, saaledes at, naar der er godt Fiskeri paa eet Sted, saa fanger man ikke Noget paa et andet Sted. Naar nu det erede Medlem for Veile Amts 2den Valgfreds (Berg) udtalte med Hensyn til Drivvaad, at han kunde være tilbøielig til at antage, at den Anskuelse, som han nævnte, var den rette, da tror jeg, at dette fortjener Opmærksomhed. Jeg tror ikke, at det erede Medlem udtalte sig stærkere, end at han forelselig stod paa det Standpunkt, at han var tilbøielig til at antage det for rigtigt, som han fremsatte, men at han ikke i saa Henseende vilde udtale sig med nogen egentlig afgjørende Bestemthed; men naar det erede Medlem mente, at man i visse indre Dele af Farvandene burde være fritagne for Brugen af Slæbevaad, men at derimod Brugen af Drivvaad turde finde Sted i større Farvande, hvor der var mere Plads, i Farvande, som ikke havde en indelukket Karakter, da er dette en Mening, som jeg tror fortjener ganske særlig Opmærksomhed. Efter den Opfattelse, som jeg har kunnet danne mig, tror jeg, at de Klager, som man hører fra de lokale Fiskere over, at Anvendelsen af Drivvaad formindsker Fiskemængden i de indre Farvande, have nogen Begrundelse, idet det, naar Farvandet er opfisket, varer kortere eller længere Tid, inden Fiskene vende tilbage igjen fra Havet, saaledes at det atter kan betale sig at fiske der; men paa den anden Side er der ogsaa en anden Ulempe, som er endnu større for de

stedlige Fiskere ved Brugen af Drivvaad i indre Farvande, og det er den, at, da Drivvaadsfiskeriet idetmindste ofte finder Sted om Natten, og da Drivvaadsfiskerne overfare en forholdsvis større Strækning, saa rive de de af de smaa stedlige Fiskere udsatte Garn med sig, slæbe dem bort og tilintetgjøre dem, hvilket jo er den største Uret imod de stedlige Fiskere. Det turde forstaa sig af sig selv, at de stedlige Fiskere fortjene fuld Beskyttelse af deres udsatte Redstaber, at deres Ret er ligesaa god som de andres, og at de som sagt maa beskyttes. Det er ikke let for de stedlige Fiskere at henvende sig til Domstolene, for at søge Erstatning ved saadanne Leiligheder; thi, naar det er fket om Natten, saa er det ikke godt at sige, hvem der har gjort det, og hvem man skal holde sig til; men selv om man ogsaa kan lægge Mærke til, hvem der seiler her og der, saa er det dog ikke saa let at fagsøge en Mand, hvis Fartøi slyder paa Søen; thi han er snart hist, snart her, og under alle Omstændigheder vil det ikke være let for de smaa Fiskere at føre mange Processer om Erstatning i den Retning, dertil have de hverken Raad eller Evne. Jeg tror altsaa, at der er særlig Trang til Beskyttelse paa dette Omraade; om man kan skaffe dem denne Beskyttelse ved paa en eller anden Maade at skaffe dem Midler til selv at drive dette større Drivvaadsfiskeri, til selv at fange de Fisk, som Andre nu gaa efter, er et Spørgsmaal, som jeg ikke nu skal udtale mig om; men det skulde glæde mig, om det var muligt. Det erede Medlem ved Siden af mig (Thorup) var ikke ganske enig i nogle af de Udtalelser, som jeg fremkom med i mit tidligere Foredrag til Begrundelse af Andragendet under Nr. 5; men jeg tror dog, at det erede Medlem i samme Dieblif rettede sig selv derhen, at, da der i Betænkningen kun staar, at det er nogle Medlemmer, som nære den Anskuelse, at de Principer, som ere lagte til Grund for Fiskerikommissionens Forslag, ikke ere de rette, saa kunde jeg heller ikke — hvad jeg ogsaa tror, jeg betonedede i mit første Foredrag — have udtalt mig i denne Retning paa andre Medlemmers Vegne end netop paa disse Medlemmers Vegne. Naar det erede Medlem paaberaabte sig Erfaringen fra Limfjorden, saa skal jeg tillade mig at sige, at efter min Mening kan man slet ikke paaberaabe sig nogen Erfaring fra Limfjorden undtagen den, at det paa ingen Maade er lykkedes i Limfjorden at komme til noget som helst Resultat om, hvorvidt det er rigtigt at indskrænke Brugen af Fiskeriredstaber eller at give den fri. I Fiskerikommissionens Arbejder er der gjort Rede for Gangen i Lovgivningen vedkommende Limfjordsfiskeriet. Kommissionens Fremstilling af denne Lovgivning begynder med Christian den Andens Forordning af 1ste November 1515, som forbød Brugen af Bundsælbevaad i Limfjorden, og Fremstillingen